

Alkoholin vietävänä

Julkaistu 28.7.2017

Olen 60 v mies kouvolaista. Alkoholia maistoin ekaa kertaa armeijassa 19 v. Ja se kolahti heti. Tuntui, kuin olisin maailman herra. Kavereitakin löytyi mukavasti. Itse olin maalta ja kaverit Helsingistä, Se tuntui makealta.

Sitten armeijan jälkeen alko jäi vähemmälle. Tosin viionloppuisin join kohtuudella. Luin insinööriksi ja kuntoilin ahkeraan, kuten koko elämäni, jos en ollut juonut. Olin kaikesta huolimatta erittäin hyvässä kunnossa.

1990 menin naimisiin venäläisen naisen kanssa Moskovassa, Siitä ei tullut mitään. Silloin alkoi vaikeat ajat. Eroisimme parin vuoden sisällä. Koulu loppui eikä töitä ollut suuren laman takia. Avioero oli päällä. Ei siinä muuta tekemistä ollut kuin ryyppätä. Kävin toki laivalla töissä turaajana. Se auttoi rahatilanteeseen. Sekin loppui ryyppäämiseen. Kolmisen vuotta sitä kesti.

Koko 1990-luku oli yhtä menoa. Kaikkea piti keksiä, mutta mikään ei kantanut. 1998 lähdin Moskovaan töihin. Ryyppäsin senkin työn. Ei kestänyt kuin neljä kuukautta. Harmittaa vieäkin suuri mahdollisuus uralla. Onneksi pääsin Tampereelle opiskelemaan.

1999 lähdin Tampereelle opiskelemaan diplomi-insinööriksi. Opinnnot sujuivat kaikesta huolimatta hyvin. Kolmessa vuodessa valmistuin. Menin taas naimisiin venäläisen kanssa. Hän on vieläkin puolisoni. Kaksi lasta hankimme, vieläkin alaikäisiä. Heitä rakastan yli kaiken.

Valmistuttuani Tampereelta muutimme pian Kuruun työ perässä. En silloin juonut juuri lainkaan. Neljään vuoteen.

2006 lähdin Pietariin konsulaattiin viisumivirkailijaksi. Se oli alusssa vaikeaa. Viina vei miestä. Kulttuuri oli toki sellainen, että siellä ryyppättiin jopa työpaikalla. Eihän se minulle sopinut. Perhe tuli vuodeksi mukaan Pietariin. Join sillinkin. Pietarissa vierähti kuusi vuotta.

Jostain kumman syystä pääsin siellä viinasta eroon reiluksi vuodeksi. Ei tehnyt yhtään mieli. Tein valtavasti ylitöitä ja kuntoilin. Se piti minut pystyssä. Oli niitä kuukausin taukoja joitakin.

2011 sain potkut sitten lopulta ryyppäämien takia. Vaimo heitti Suomessa minut pihalle. Siitä alkaen olen asunnut yksin. Puheväleissä ollaan ja lapsia näen viikonloppuisin. Onneksi!

Viime vuoden lopulla olin Vantaalla töissä. Join joka ainut päivä. En niin paljoa, mutta onko sillä väliä. Riippuvuus on tallella. Töissä kävin.

Nyt olen tieni päässä. Olen juonut vuoden enemmän tai vähemmän lähes joka päivä, Pisin jakso raittiina kolme viikkoa. Pari viikon pituista jaksoa.

En löydä itselleni enää muuta tietä kuin Minnesota-hoito. Katkot ovat aivan turhia. Olen kuullut Minnesotasta ylistäviä kommentteja. Sinne haluan ja haluan päästä tästä viinan kirouksesta eroon. Elää normaalia elämää. Se on tavoiteeni, toivottavasti onnistuu. Ajattelin mennä Ähtäriin. Itseni ja perheeni takia. He ovat kärsineet aivan liikaa törmäilyistäni.

Nimimerkki:

Keke

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tarinat/lue-tarinoita/alkoholi/alkoholin-vietavana>